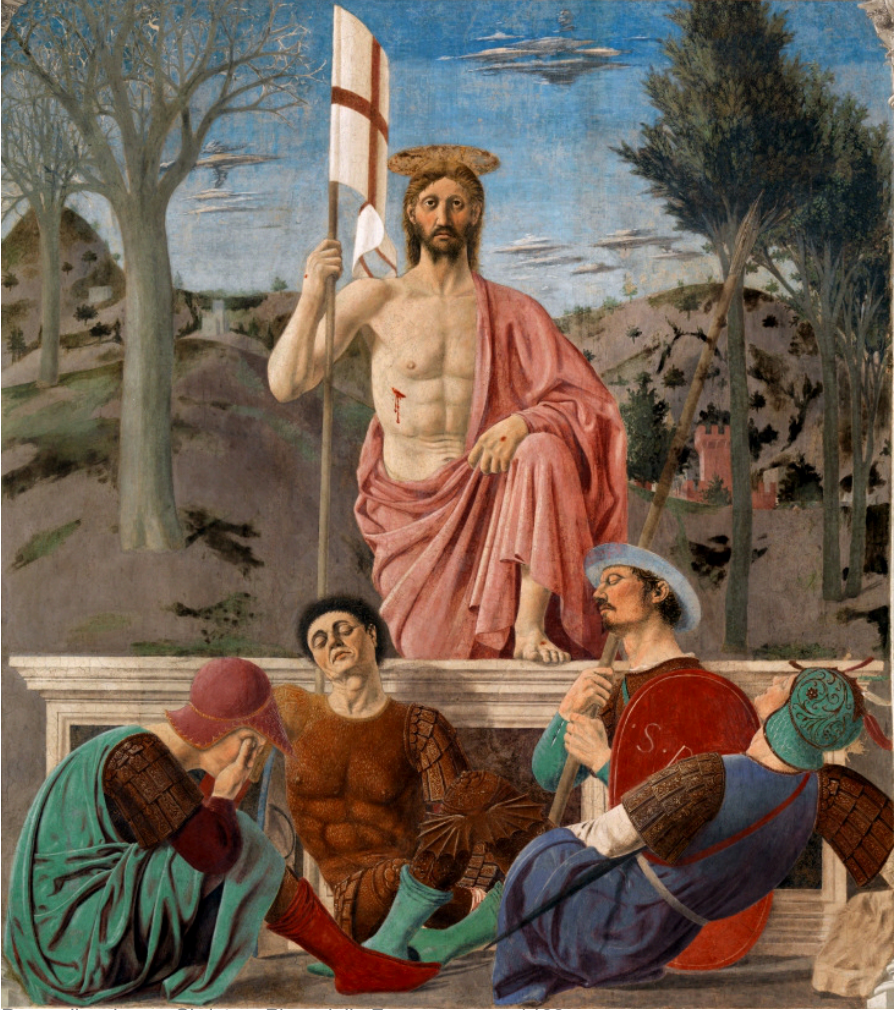

RANDOM ONZE TOREN

Oud-Katholieke parochie HH. Anna en Maria te Haarlem

De verrijzenis van Christus, Piero della Francesca, ca. 1460
Museo Civico di Sansepolcro, Sansepolcro, AR, Italië

Colofon

Nieuwsbrief

Rondom onze Toren is een uitgave van de OKKN parochie HH. Anna en Maria te Haarlem en verschijnt vijf keer per jaar. Het volgende nummer verschijnt begin februari 2024.

Deadline voor uw bijdrage is midden januari 2024.

Redactie

- ◇ Wim de Graaf
(w.degraaf01@quicknet.nl)
- ◇ Esther van Enkevort (Layout)
- ◇ Pastoor Robert Frede (robert.frede@okkn.nl 023-5326878 / 06-22920471)
- ◇ Christel Ruts (corrector)

Giften

Uw gift voor het blad is welkom op NL67 INGB 0005351468 t.n.v. giften en bijdrage O.K. parochie St. Anna en Maria, o.v.v. 'Rondom onze toren'

Website

haarlem.oudkatholiek.nl

facebook.com/oudkatholiekhaarlem

Webredactie

- ◇ Martine Anema
- ◇ Michael Maas
- ◇ Peter van der Sman

Diensten

Onze vieringen zijn online te volgen op YouTube via www.oudkatholiekhaarlem.nl

Inhoud

Colofon	2
Inhoud	2
Woord van de pastoor	3
In memoriam Hans Luiting	4
Op naar Pasen	5
Internationale Vrouwendag: Save the date	6
BuurtBaken	7
Overweging	8
Het kerkbestuur	11
Visitatie door onze bisschop	12
Bezinning in de veertigdagentijd	12
Geroepen om te getuigen – Herderlijke groet bij het begin van de vastentijd 2024	13
Vastenactie 2024: Het Eskulayan project	16
Bij de vieringen	18

Woord van de pastoor

Beste parochianen,

Beste vrienden van de Haarlemse parochie,

Zoals u in dit nummer kunt lezen is er veel gaande in de Haarlemse parochie. Het kerkbestuur is op dit moment sterk onderbezet (zie verder in dit nummer), in februari vindt het reguliere (en lang geplande) bisschopsbezoek aan de parochie plaats en bereiden we ons in de veertigdagentijd voor op het hoogfeest van Pasen.

Op het gebied van de verhuur – een speerpunt uit het project Buurtbakens waarmee we onze basis willen verstevigen – zijn er goede ontwikkelingen. Er zijn ook eerste gesprekken met de Antoniusgemeenschap voor gemeenschappelijk optrekken. Brigitte Paulissen plant bijvoorbeeld in samenwerking met Bernadette Meertens een activiteit op de internationale vrouwendag 8 maart a.s.

Daarnaast is er ook zorg voor en om elkaar – eigenlijk de kern van ons parochieel leven wat soms in het gedrang lijkt te komen te midden van alle activiteiten en drukte. Ik wil hier vooral noemen Frans Maijs die in een behandeltraject zit. We hopen en bidden om goede en hoopgevende wendingen in zijn situatie.

Mocht u gedurende deze veertigdagentijd de pastoor op huisbezoek willen of thuis de communie willen ontvangen, maakt u dan graag een afspraak met mij (tel. 06-22920471 - robert.frede@okkn.nl)

Ik wens u allen mooie dagen in deze tijd van opgang naar het hoogfeest van Pasen, met een hartelijke groet vanuit de pastorie aan de Kinderhuissingel,

Robert Frede, pastoor

In memoriam Hans Luiting

Op zondagavond 21 januari jl. overleed op 84-jarige leeftijd Hans Luiting in verzorgingshuis De Rijp in Bloemendaal.

Johannes Luiting werd op 23 mei 1939 in Haarlem geboren in een gezin uit de Hersteld Apostolische Zendingsgemeente waar zijn liefde tot Bijbelse verhalen gewekt werd. Zijn vader was een vroeg slachtoffer van de Duitse bezetting en Hans groeide als enig kind met zijn moeder op; eigenlijk zonder herinnering aan zijn vader. Dit gemis probeerde hij later bij zijn eigen kinderen in te halen.

Door zijn goede vriend Frans Beunk kwam hij in aanraking met onze parochie waar hij met zijn grote liefde tot de liturgie en de behoefte aan een ruimhartigere interpretatie van de Bijbel al gauw zijn plek vond en in 1961 het vormsel door bisschop van der Oord ontving.

In 1965 huwde hij in ons kerkgebouw Wil Verbruggen. Hun huwelijk werd verrijkt met vier kinderen en inmiddels ook een aardig clubje aan kleinkinderen met wie hij een goede band kon opbouwen.

Hans heeft zich gedurende tientallen jaren op verschillende manieren voor onze parochie ingezet, de laatste jaren, voordat zijn gezondheid hem in de steek begon te laten, vooral als zanger tijdens onze diensten.

Het was voor hem niet eenvoudig dat hij de diensten niet meer fysiek bij kon wonen maar hij was een trouwe kijker van de streaming geworden. Wil voorzag hem van de liturgie en later van de uitgeschreven preek, hij hoefde niets te missen.

Het was een feest voor hem in december bij de adventsmaaltijd aanwezig te kunnen zijn en met bekenden in gesprek te kunnen zijn.

Op 16 januari ontving hij in aanwezigheid van Wil de ziekenzalving. Daarna begon hij werkelijk afscheid te nemen van de wereld en de dierbaren om hem heen.

Hans was een groot liefhebber van mooie (kerk-)muziek, ervaren en deskundig op het gebied van de liturgie, een toegewijde oud-katholiek.

Dat hij nu mag genieten van de goddelijke liturgie in een andere wereld!

Zijn gedachtenis zij ons een zegen!

Op naar Pasen

Het valt niet altijd mee om in de juiste stemming te komen teneinde iets zinnigs te schrijven voor de tijd waarin ons parochieblad verschijnt. Als ik naar buiten kijk, is de wereld wit en ook vannacht wordt er sneeuw verwacht. De komende week zal het overdadig gaan regenen en daar zitten we nu ook niet op te wachten; we hebben al genoeg water te verwerken gekregen, dus laat nu de zon maar schijnen. Het is heel goed mogelijk dat, als u dit leest, de lente al is aangebroken. Toen ik vorige week door Nieuw-Vennep reed, stonden de narcissen daar al volop in bloei en dat geeft mij toch een behoorlijke kick, we gaan de goede kant op.

Ja, de dagen lengen al weer en nog even en de Keukenhof gaat weer open, daar heb ik zin in. Wij allemaal wel, denk ik en dat is terecht. Dat betekent ook dat we ons gaan voorbereiden op Pasen, we hebben Carnaval gevierd, de vastentijd gaat beginnen en in de muziekwereld wordt de Mattheus-passie weer uitgevoerd. Dat brengt ons toch in de goede sfeer; dat gecombineerd met de wekelijkse vieringen, die allemaal vooruitlopen op Pasen. Dat is toch wel heel mooi, laat die vieringen maar komen.

Waar wij ons toch zorgen om kunnen maken is de onrust in Oost-Europa en het Midden-Oosten. Ik schrijf “onrust” maar het is gewoon “oorlog” en het dient allemaal nergens toe. Waarom dan? Kunnen we dan niet gewoon samen leven op deze aarde? Samenleven met elkander, met elk ander dus? Waarom lukt ons dat nou niet? Daarbij komt nog dat ik hier twee gebieden heb genoemd, maar er zijn nog veel meer gebieden waar men de wapens heeft genomen om de ander te vernietigen en er zijn nog veel dreigingen op plaatsen, die een kruisvat genoemd kunnen worden en waar je dus geen vuurtje moet laten branden.

Wij bidden elke zondag voor vrede in de wereld en dat doen wij terecht. Wij vragen God om die vrede tot stand te brengen, maar is God wel in staat om die vrede ook werkelijk tot stand te brengen? Is het niet veel meer onze taak om die vrede tot stand te brengen, te beginnen in onze directe omgeving, in onze gezinnen, in onze dorpen en steden. Tussen de sportverenigingen en gewoon op straat, waar soms dingen gebeuren die daar helemaal niet thuis horen, zo ga je toch niet met elkaar om. Als het tussen de gewone mensen goed gaat dan halen die leiders het toch niet in hun hoofd om acties te gaan voeren.

Zomaar even een jeremiade van een oudere, die ook geen kans meer ziet om al dat onrecht om te keren en zich afvraagt wat hij nog teweeg zou kunnen

brenge om hier iets in te verbeteren. Dan zou die Lijdenstijd toch wel eens een goede tijd kunnen zijn om jezelf tot inkeer te brengen, zodat je wel in de goede sfeer komt om alles een beetje te kunnen begrijpen en je te realiseren dat wij zelf niets kunnen veranderen aan die toestand in de wereld, maar dat wij wel in staat zijn om onszelf in een sfeer te brengen, waarin wij begrip kunnen krijgen voor onze naasten. Als dat begrip er is, dan is er nog wel meer mogelijk. Luister maar eens naar die Mattheus-passie. Goede kans dat het dan toch een Zalig Paasfeest wordt.

Jan Sentveld

Internationale Vrouwendag: Save the date

Op vrijdag 8 maart vieren we dit jaar ook in onze kerk Internationale Vrouwendag. Een bijeenkomst voor alle mensen! Vanaf 19.30 u gaan de deuren open. Om 20.00 u start het programma en daarna is het napraten en vieren van deze dag met een hapje en een drankje.

Het thema van internationale vrouwendag 2024 is: 'Eén wereld, 1000 vrouwen'. Zie <https://www.internationale-vrouwendag.nl/thema-2024-een-wereld-duizend-vrouwen/> voor meer informatie.

We organiseren de avond in onze kerk samen met de Antonius Gemeenschap, de Groenmarkt Kerkgemeenschap en de buurtcoöperatie. Tijdens de voorbespreking voelden we ons vaak onmachtig gezien het leed in de wereld, maar ook machtig omdat we *samen* meer kunnen!

Op de woorden 'Machteloosheid en Macht' is het programma gebaseerd. Met Amnesty International, onze eigen verhalen, krachtige Bijbelse vrouwen en muziek hopen wij een mooie avond te beleven.

Wil je hierbij zijn, zet deze datum dan alvast in je agenda. Een uitnodiging met de manier van aanmelden volgt zo spoedig mogelijk.

Brigitte

P.S.: ook dit is een samenwerking die past in het BuurtBaken zijn.

BuurtBaken

Wij zijn BuurtBaken!

En wat is dat dan, hoor ik u zeggen. Even terug in de tijd.

Via Martin van Bleek van de Anglicanen zijn we in contact gekomen met het nieuwe programma van de gemeente Haarlem met de titel BuurtBaken. Het doel was de kerken een nog meer actieve rol te geven in de buurt waar ze staan. Het kerkbestuur is in 2023 hard aan de slag geweest om één van de BuurtBakens te worden. December 2023 was het rond en zijn de plannen mét financiën goedgekeurd. Met de andere BuurtBakens: Schelter Haarlem, Oosterkerk, Pinkstergemeente Immanuel, Goede Herderkerk, Pelgrimkerk en de Oude Kerk Spaardam, hebben we in december 2023 het geheel beklonken met de presentaties van ieders plannen en een toast.

In 2022 is een studie gedaan: “*Bouwhistorische Verkenning Met Waardenstelling Kerk Anna En Maria Haarlem*” Ik beveel deze graag aan, want mij maakte het nog trotser op onze kerk!

Dit jaar 2024 staat in het teken van realisatie van ons plan, dat bestaat uit twee delen:

- Maatschappelijk: realiseren van een mindervalide toilet en opknappen beneden zalen
- Duurzaamheid: isolaties in de beide zalen en orgelkoor voorzien van een theater gordijn waardoor comfort toeneemt en energie verbruik lager wordt.

Dat gaat niet zomaar, natuurlijk, en zeker kan het kerkbestuur dit niet alleen! We krijgen hulp bij de bouw uit de landelijke kerk maar veel kunnen en moeten we zelf doen, willen we het betaalbaar houden. Er staat 2 x € 50.000,00 inclusief BTW klaar, dus dat is wel al prachtig.

De verbouwing brengt ook met zich mee dat de ruimtes beneden herbestemd gaan worden. Daarvoor is het nodig dat de kelder beschikbaar komt. Nu staat deze boordevol verkoopbare en... tja, heel veel, zal ik maar zeggen. De beste manier om daarmee aan de slag te gaan is dit jaar een *bazaar* te houden. De datum is geprikt; noteer alvast zaterdag 6 juli 2024! We houden u op de hoogte van de organisatie en zeker zal alle medewerking gewenst zijn.

Voor de partners in ons BuurtBakenproject: de Anglicanen, de Sints-Antoniushoeve en de buurtcoöperatie Duurzaam Garenkokerskwartier is de bazaar meteen een mooi project om samen te gaan werken.

Brigitte

Overweging

De veertigdagentijd, de vastentijd, van ons lezingenjaar begint met teksten uit de Schrift waarin sterk gekleurde beelden worden opgeroepen.

We horen over Noach en zijn zonen die, ten teken van het verbond dat God met hen sluit, de regenboog krijgen aangewezen. Marcus vertelt ons hoe Jezus veertig dagen in de woestijn te midden van de wilde dieren verblijft en door Satan op de proef wordt gesteld.

Beide verhalen maken in mij altijd een hoop los als ik ze hoor.

De regenboog is voor mij van kinds af aan – of beter gezegd vanaf het moment dat ik de verhalen uit de Bijbel leerde kennen – hét symbool bij uitstek van God gebleven. Telkens als ik een regenboog zie – in onze streken best vaak – denk ik eraan dat God beloofd heeft ons niet meer te zullen straffen door onweer en regen, door overstromingen en andere uitbarstingen van de natuur. God wil dus geen God van natuurverschijnselen zijn, die de mensen straft naar eigen inzicht maar een God die in de regenboog het verbond ziet tussen hemel en aarde, een herinnering aan eigen beloftes aan de mensen. Een regenboog als symbool van hoop, een symbool ook van de vele kleuren die het leven heeft en die we soms maar met moeite in hun diversiteit willen verdragen. En verbond dus dat ook vragen stelt aan ons en dat onze verlangens doet opleven.

“Somewhere over the rainbow...”, zoals de door mij zeer gewaardeerde Judy Garland zo mooi zingt.

Jezus in de woestijn.

Veertig dagen lang.

Geen regenboog te zien.

En hij leefde er met de wilde dieren en Satan kwam om hem te bekoren.

Wat mag ik mij daar bij voorstellen?

Echte dieren? Of meer de dromen en spookbeelden die een mens kunnen achtervolgen?

Nu is de woestijn niet de plaats waar je veel wilde dieren tegenkomt, zeker geen grote. Maar Marcus bedoelde dit dan ook niet letterlijk. Hij wilde aan zijn toehoorders duidelijk maken dat Jezus verscheurd werd door angst en twijfel, dat Hij zich bedreigd voelde, onveilig, zoals in een woestijn.

Kunt u zich voorstellen hoe Jezus zich moet gevoeld hebben?

Vragen en problemen zullen Hem zeker overrompeld hebben: wat moet Ik doen? Wat verlangt God van Mij? Hoe zit het met mijn persoonlijke dromen en verlangens, met mijn verwachtingen? Kan daar dan nog iets van komen? Of moet ik ze definitief begraven?

Daar zat Jezus wellicht mee. Hij zocht naar helderheid.

Dus trok Hij zich terug in de stilte en de eenzaamheid, in de woestijn. Om na te denken, om alles op een rijtje te zetten, om te zien welke richting het uit moest met Hem, om te vechten met wat je zou kunnen noemen zijn wilde dieren: zijn angst, zijn verlangens, zijn keuze, zijn twijfels over zijn roeping.

Veertig dagen deed Jezus erover. Veertig: in bijbels taalgebruik wil dit zeggen dat het er hard aan toe ging. Een periode dus waarin Jezus... door de Satan op de proef werd gesteld en waarin Hij tot helderheid kwam, zijn leven weer in evenwicht kon brengen, in harmonie kreeg. Daar gaat altijd een gevecht aan vooraf.

Ook nu nog trouwens. Ook voor mij – voor iedereen eigenlijk.

Toen Jezus zichzelf weer in handen had, kwam er rust over Hem. Hij had zijn roeping ingezien en aanvaard. Zijn vertrouwen in God was weer sterker dan ooit. Die hervonden harmonie beschrijft Marcus als een paradijselijk tafereel: Jezus verbleef nog altijd onder de wilde dieren, maar nu had Hij die overwonnen, Hij was weer in harmonie met zichzelf en met zijn omgeving, en de engelen zorgden voor hem staat er. Opnieuw een bijbelse manier om te zeggen dat het Messiaanse rijk van vrede was aangebroken.

Jezus was er nu klaar voor. Hij keerde terug uit de woestijn en ging het blijde nieuws verkondigen dat het koninkrijk van God, de ware vrede nabij was. Uit eigen ervaring wist Hij: tot die ware vrede kom je niet zonder zoeken, twijfelen, vechten – met jezelf en vaak ook met je eigen omgeving. Want anders gaan leven, God opnieuw een plaats geven in je leven, het wordt niet altijd aanvaard door de anderen. Jezus heeft het moeten bekopen met zijn leven.

Hij was er van overtuigd dat bekering en bezinning noodzakelijk waren om tot innerlijke vrede te komen. Daarom trok Hij dus naar Galilea en riep Hij de mensen op om zich te bekeren, zich om te keren naar God toe. God wachtte op de mensen, denkend aan het verbond dat Hij met Noach had gesloten en waarvan de mensen het teken in de regenboog konden zien.

Die barmhartigheid hadden de Israëlieten trouwens vaker mogen ondervinden in hun geschiedenis. God is altijd trouw. Dit wilde Jezus aan zijn mensen zeggen, die blijde boodschap wilde hij hun brengen. En ook ons.

Hoe staat het met onze, met mijn wilde dieren? Willen en kunnen wij er wat aan doen?

Een eerste stap zou kunnen zijn: mijn wilde dieren zien, ze leren kennen. En geloof me: ze camoufleren zich altijd heel sluw. Veertig dagen krijgen we om ze te ontmaskeren.

Zo bereiden we ons voor om met Pasen nieuwe mensen te worden, mensen ook naar Gods hart.

Ik wens allen een zinvolle veertigdagentijd en een goede voorbereiding op het hoogfeest van Pasen in Haarlem en daarbuiten,

Robert Frede, pastoor

Het kerkbestuur

Zoals sommigen al weten door mededelingen tijdens de koffie na de viering op zondag zijn er in het bestuur van de parochie grote veranderingen opgetreden.

Behalve dat Thomas Ras zijn werkzaamheden als penningmeester en vele andere taken) heeft beëindigd (per 8 december jl.) is ook Martine Anema uit het bestuur getreden. Martine verzorgde o.a. op uitstekende wijze de verslaglegging van de vergaderingen van het kerkbestuur.

Het bestuur bestaat op dit moment uit Joep Beneken Kolmer (secretaris), Doeko Bosscher (lid) en pastoor Robert Frede (voorzitter).

Dat is een zorgelijke situatie gezien het aantal taken waarvoor het bestuur zich geplaatst weet.

Op dit moment gaat de aandacht uit naar de overdracht van de financiële zaken, de voorbereiding van het bisschopsbezoek, de afhandeling van de verhuurzaken in het parochiecentrum (bijvoorbeeld verhuur gedurende twee maanden aan de Oekraïense vluchtelingenorganisatie RASOM), de voortgang van renovatie en verhuur van de kosterij en het op de rit houden/brengen van de projecten voortkomend uit onze deelname aan Buurtbakens. Gelukkig wordt deze laatstgenoemde taak op dit moment voor een groot deel opgepakt door Brigitte Paulissen. Ook oud-kerkmeester Wim de Graaf ondersteunt het bestuur met boodschappen en administratieve zaken.

De financiële administratie van de parochie moet helaas op dit moment worden uitbesteed aan het landelijk bureau dat deze taak gelukkig kan uitvoeren. Daarvoor wordt echter de kostprijs in rekening gebracht. Dat is érg jammer maar nog steeds goedkoper dan een commercieel bureau. De huidige kerkmeesters kunnen dit niet naast hun fulltime baan én de reeds bestaande taken uitvoeren.

Er is dus *dringend* uitbreiding van het bestuur noodzakelijk – ook omdat bestuur en administratie eigenlijk niet de kerntaken van de pastoor zijn; dat zijn pastoraat en liturgie.

Kunt u iets doen – zelfs tijdelijk – of wilt u tot het kerkbestuur toetreden laat het dan zo spoedig mogelijk aan de pastoor weten! (tel.06-22920471 of robert.frede@okkn.nl)

Binnen het bestuur wordt dan naar de taakverdeling gekeken, het is dus niet zo dat u zich alleen maar kunt melden als u boekhouder bent 12 of een financieel deskundige.

In haar bijna 400-jarig bestaan heeft onze parochie vele stormen doorstaan – dan gaat het nu toch ook weer lukken?

Als u naar aanleiding van dit bericht vragen of opmerkingen hebt aarzel dan niet contact op te nemen met de pastoor.

Visitatie door onze bisschop

Eens in de 4 á 5 jaar wordt elke parochie in ons bisdom door de bisschop “gevisiteerd” (visitare = bezoeken), een oude uitdrukking voor een officieel bezoek dat we nu een “werkbezoek” zouden noemen. Aan de orde komen de harde feiten (geld + gebouwen), de administratie en er is ruim de tijd voor een inhoudelijk gesprek met kerkbestuur en pastoor over het reilen en zeilen in de parochie, over de plannen en de wensen/dromen binnen de parochie.

Dit bezoek vindt plaats op donderdag 22 februari a.s. Het kerkbestuur bereidt het bezoek op dit moment voor. Mocht u de bisschop iets “mee willen geven” voor dit bezoek in de zin dat u ergens bijzondere aandacht voor vraagt dan kunt u dat via dick.schoon@okkn.nl aan hem laten weten.

Zondag 25 februari gaat de bisschop samen met pastoor Frede voor in de eucharistie en is er tijdens een extra gemeentevergadering aansluitend op de dienst gelegenheid om met de bisschop naar aanleiding van zijn bevindingen van gedachten te wisselen.

Bezinning in de veertigdagentijd

Op woensdag 6 en 20 maart is er vanaf 18.30 uur een eenvoudige maaltijd met thematisch nagesprek in de pastorie.

Inhoudelijk oriënteren we ons aan de bisschoppelijke groet aan het begin van de veertigdagentijd. Er is telkens plek voor 8 gasten. T.z.t. hangt er een intekenlijst in de parochiezaal.

Voor vragen kunt u zich richten tot de pastoor.

Geroepen om te getuigen – Herderlijke groet bij het begin van de vastentijd 2024

*God roept de mens op weg te gaan,
zijn leven is een reis.
‘Verlaat wat gij bezit en ga
naar ’t land dat Ik u wijs.’*

OKG 802, tekst Henk Jongerius OP

Zusters en broeders,

De vastentijd nodigt ons uit om even stil te staan en na te denken. Veertig dagen verminderen we bewust de snelheid van ons dagelijks leven om te beseffen in welke patronen en ritmes we normaal zitten. We geven onszelf ruimte voor reflectie op de dingen die onze agenda en ons hoofd vullen. Voeden deze keuzes onze hoop? Helpen ze ons met datgene waar we ons ooit toe geroepen wisten? Bevestigen ze je in je roeping als vrij mens en kind van God?

We nemen afstand door een stapje terug te doen. Van een afstand zie je waar je eigenlijk mee bezig bent. Alsof je in een pauze op een parkeerplaats tijdens een lange reis het verkeer voorbij ziet razen en dan denkt: ‘Zat ik daar net ook in? Moet ik daar straks weer aan meedoen? Is dat wel verstandig?’ Losgekomen van onze gebruikelijke routines krijgen we ruimte om tot onszelf te komen. Stilte werkt weldadig. In de stilte luisteren we fris naar de stem die ons geroepen heeft op weg te gaan. Afstand nemen is dan ook keuzes maken door, zoals Henk Jongerius het beschrijft in zijn lied, te verlaten wat we bezitten. We laten gewoonten los die ons afleiden van wat we eigenlijk zouden willen of moeten doen. Dat is wat we traditioneel ‘vasten’ noemen. En we richten ons op wat nieuwe inspiratie oplevert, iets waaraan we duurzaam kunnen vasthouden. Dat is de positieve lading van de vastentijd.

Ons reisdoel is het feest van opstanding uit de dood. De ‘idiote dood’, zoals Wende hem noemt op haar album Sterrenlopen, lijkt overal om ons heen te zijn. We ondervinden dit aan den lijve in onze eigen kwetsbaarheid, in onze pijn en eenzaamheid, in het lijden dat we soms ongewild elkaar aandoen. Alsof dat dagelijkse leven nog niet uitdagend genoeg is, zijn er politieke en religieuze leiders die hun uiterste best doen om het goede leven genadeloos uit onze wereld weg te werken. Wanneer we beelden zien en verhalen horen

uit het Heilig Land, Oekraïne en andere oorlogsgebieden, lijken deze leiders goed in hun opzet te slagen.

In onze harten brandt de vraag: waarom laat God dit allemaal toe? Een pasklaar antwoord op deze vraag hebben we niet en geeft ook de Bijbel niet. Het lijden van de knecht van de Heer zoals Jesaja dat aangrijpend beschrijft herkennen we in de weg die Jezus gaat. De machten van het kwaad blijken in de Goede Week uiteindelijk alleen de dood te brengen en zijn daarmee vergelijkbaar, heersers van het niks. Daartegenover staat de weg die Jezus gaat, door dat lijden heen, de weg die uitkomst en redding brengt en verder reikt dan de dood. Dat is de weg waaraan niemand beperkingen kan opleggen: liefde tot het uiterste.

Hoe doen wij in deze tijd vol crises zelf iets om op te staan tegen het kwaad? Ook daarop is het antwoord niet eenvoudig. In onze verlegenheid kunnen we tenminste bidden voor slachtoffers van het kwaad, vragen om de bekering van geweldplegers en haatzaaiers, en om vergeving voor alle schuldigen, inclusief onszelf. We kunnen solidariteit uitspreken met mensen die lijden onder honger en geweld, en voor hen collecteren in de vastenactie. En geïnspireerd door onze stille bezinning en stamelende gebeden, door onze vieringen en ontmoetingen, kunnen we hopelijk doodse, platgetreden wegen verlaten, om met nieuwe kracht de weg te volgen van de liefde, die ons gewezen is.

Toen Jezus na zijn veertig vastendagen in de woestijn op de proef werd gesteld, weerstond hij de verleiding om door kracht en geweld een betere toekomst af te dwingen. Jezus greep niet de macht, hij trad helend op, hij handelde op ooghoogte, van mens tot mens. In al zijn ontmoetingen met vriend en vijand belichaamde hij Gods toekomst met liefde en vrijheid.

Telkens ging daarbij het woord van Gods bevrijding voorop, het woord dat vervolgens werkelijkheid werd in het leven van mensen.

Tijdens de retraite van de geestelijken van onze kerk spraken we dit jaar in de benedictijnse St.-Willibrordsabdij in Doetinchem over onze roeping, aan de hand van het werk van enkele moderne Nederlandse dichters. We werden uitgenodigd om in de kring te vertellen over wat we zelf als roeping hebben ervaren. Het was verrassend dat niemand roeping zag als een eenmalige gebeurtenis. Ook had niemand de ervaring dat je even met boven kunt bellen om te horen wat je moet doen of laten in het leven. Roeping, zo hoorden we, is eerder iets als een bevestiging van wat je aan goeds probeert te doen. Roeping is als de diepste bevestiging van je eigen bestaan die je bij je doop toegesproken krijgt. Zoals de stem klinkt bij de doop van Jezus, zo geldt het

bij ieder die in zijn naam gedoopt wordt: ‘Jij bent mijn geliefd kind, ik zal je niet verlaten.’ Aan de ene kant is die roeping voor elk mensenkind eens en voor altijd gegeven. Je bent geliefd en God laat je op je weg door het leven niet los. Je bent geroepen om op jouw unieke manier een verkondiger van vreugde te zijn. Mensen roepen elkaar Gods naam toe, in de overtuiging dat Hij er zal zijn voor jou. De hemelse zegen die je zelf hebt ervaren, geef je aan anderen door. Zo wordt de mens tot bron van zegen.

Tegelijkertijd is onze roeping een uitnodiging om met vallen en opstaan ons vertrouwen in Gods goedheid in elke vezel van ons bestaan te laten indalen, en soms ook door crises heen opnieuw te ontdekken. Bij de talloze vragen die ons in deze tijd overspoelen is het niet altijd meteen duidelijk wat we moeten doen. Toch hebben we wel een helder kompas om te navigeren door alle stormen, afleidingen, nepnieuws en verwarring. Wanneer een volwassene zich voorbereidt op de doop in de Paasnacht en aan het begin van de Veertigdagentijd wordt opgenomen onder de geloofsleerlingen, klinkt de grote opdracht: ‘Heb de Heer, je God, lief met heel je hart, en je naaste die aan je gelijk is.’ Trouw zijn aan deze roeping tot liefde onthult wat waardevol en waarachtig is, wat hoop en toekomst biedt. Gods liefde bevestigt ons als mens in ons bestaan, en liefde voor elkaar bevrijdt ons tot een zinvol leven. Wij geloven niet in een ideologisch systeem van waarheden, of ze nu politiek, religieus, theologisch, of filosofisch zijn. We geloven in waarheid als bevrijding. Waarachtig leven betekent in alle eerlijkheid als vrij kind van God op weg te zijn met Jezus Christus, niet begrensd door machten en modes, maar open op het volle leven, gedreven door de kracht van de Geest.

In de veertigdagentijd delen we de reis van het volk van God door de woestijn van het leven. We trekken door dorstig land, met de belofte in het hart van liefde die verder reikt dan de dood. Houd dus moed, richt je op Christus die je geroepen heeft om getuige van Gods toekomst te zijn. God heeft jou lief, sta op!

Met deze bevrijdende boodschap wensen wij iedereen een gezegende vastentijd toe om straks te getuigen van een zalig Pasen.

Utrecht-Haarlem,

op de feestdag van de roeping van de heilige apostel Paulus,

25 januari 2024

Barend Theodoor Wallet, aartsbisschop van Utrecht

Dirk Jan Schoon, bisschop van Haarlem

Vastenactie 2024: Het Eskulayan project

De opbrengst van de Vastenactie 2024 is bestemd voor het *Eskulayan project* van onze Filipijnse zusterkerk de *Iglesia Filipina Independiente*.

Op de Filipijnen ontvluchten veel gezinnen de armoede naar de plattlandsgebieden waar zij hopen een beter leven te hebben dan in de grote stad. Maar voor de meesten komt deze droom niet uit. Er wordt geschat dat alleen al in Groot-Manilla vier miljoen mensen wonen, in geïmproviseerde huizen en hutten in de sloppenwijken van de stad en zonder enige infrastructuur. Veel ouders werken op stortplaatsen of in kleine fabrieken. Meestal is hun salaris niet voldoende om een gezin te kunnen onderhouden. Daarom moeten kinderen bijdragen aan het gezinsinkomen.

De jongens en meisjes verzamelen afval - meestal op blote voeten en met blote handen tussen glasscherven en scherpe metaaldelen. Zij zoeken naar materiaal waar ze nog wat geld mee kunnen verdienen, maar worden daarbij blootgesteld aan stinkende en giftige dampen. De hygiënische omstandigheden zijn catastrofaal; veel kinderen overlijden aan ziekte of vergiftiging.

(Geen) tijd voor school

Veel meisjes en jongens in de sloppenwijken van Manila hebben door het werken op de stortplaats geen tijd voor school en kunnen dus niet lezen of schrijven. Daarom werd in 2016 een mobiele school, de "School voor Bewustzijn en Vrijheid" als proefproject opgericht in een vissersdorpje in het zuiden van Manilla. Het idee van de initiatiefnemers van de mobiele

school was om de school rechtstreeks naar de kinderen te brengen en ze daarmee voor te bereiden op het naar een normale school gaan. Er werden bussen ingericht met meubels, boekenplanken en materialen zoals video's en didactisch speelgoed.

Deze bussen rijden in het weekend naar de sloppenwijken van Manilla. Vrijwillige leraren geven de kinderen daar les in bestaande multifunctionele centra en bereiden de kinderen voor op een bezoek aan een normale school via op hun leeftijd afgestemde overbruggingscursussen. De kinderen leren niet alleen letters en cijfers maar ook welke rechten zij hebben en hoe belangrijk hygiëne en gezonde voeding voor hun ontwikkeling is. Ook de ouders worden hierbij betrokken. De kinderen worden getraind om commissies te vormen waardoor ze leren sociale relaties met anderen op te bouwen. De gezinnen worden aangemoedigd zichzelf te organiseren in basisgemeenschappen.

De kinderen krijgen op een speelse manier les omdat een speelse manier bijdraagt aan hun intellectuele en emotionele ontwikkeling. In de mobiele bibliotheek kunnen ze boeken, video's en educatief speelgoed lenen. Ook leren ze hoe ze alleen of in een groep zelfstandig de leerstof van school kunnen verwerken en verdiepen. Minstens één keer per

maand bieden de docenten een buitenactiviteit aan. Hieronder valt bijvoorbeeld het onderhoud van moestuinen, die de meisjes en jongens onder begeleiding aangelegd hebben. Ze leren zaaien, wieden en oogsten. Na elke les krijgen de kinderen een stevige maaltijd die door een aantal ouders bereid zijn met de groenten en het fruit uit de moestuinen.

Het goed functionerende proefproject van de mobiele school heeft de afgelopen jaren al 340 kinderen uit vier sloppenwijken in Manilla kunnen ondersteunen. Dit project wordt gesteund door Missie Sint Paulus die daarbij samenwerkt met de Duitse Oud-Katholieke kerk. Het streven is om de mobiele school in nog meer sloppenwijken in te zetten. Draagt u daar uw steentje aan bij?

U kunt bijdragen via:

- Collecten in de eigen parochie
- De bankrekening van de eigen parochie: NL67 INGB 0005 3514 68
- De QR-Code:

Bij de vieringen

Op **zondag 25 februari**, de **2^e zondag van de veertigdagentijd**, is er een pontificale eucharistieviering n.a.v. de bisschoppelijke visitatie (= werkbezoek) van onze bisschop. Aansluitend op de viering is er een extra gemeentevergadering en wil de bisschop met de parochie over zijn bevindingen in gesprek gaan.

De **Goede Week** begint met de viering van **Palmzondag op 24 maart**. Traditiegetrouw is de Anglicaanse parochie onze gast.

Maandag 25 maart worden tijdens een pontificale viering de H. Oliën voor het nieuwe jaar gewijd. Afvaardigingen uit de parochies halen de oliën voor hun parochie tijdens deze viering op en ook de priesters van het bisdom zijn in deze gezamenlijke viering van het bisdom Haarlem aanwezig. Een “kathedraal moment” bij uitstek, opgeluisterd door het projectkoor van het bisdom. Van harte welkom!

Op **28 maart** vieren we **Witte Donderdag** samen met de Anglicanen.

Vrijdag 29 maart houden we de gebedsdienst van **Goede Vrijdag**.

De vieringen gedurende de Goede Week beginnen allen om 19.30 uur.

De **Paaswake op zaterdag 30 maart** begint om **21.00 uur**. In deze viering is de parochiegemeenschap uit de Groenmarktkerk die op dit moment over haar toekomst nadenkt onze gast. Ook hun Paaskaars zal in deze viering gewijd worden. We hopen dat zij zich bij ons welkom zullen voelen.

Met de pontificale eucharistieviering op **Paasmorgen, zondag 31 maart**, beginnen we de vreugdevolle tijd van Pasen.

Februari

4 zondag	5^e zondag na Epifanie 10.00 uur eucharistieviering met de jaarlijkse gedachtenis voor <i>Jacobus van der Oord</i> , bisschop van Haarlem celebrant: mgr. Dick Schoon
11 zondag	6^e zondag na Epifanie 10.00 uur eucharistieviering celebrant: em.past. Koenraad Ouwens (Krommenie)
14 woensdag	Aswoensdag 19.30 uur eucharistieviering (samen met de Anglican Parish Haarlem) celebrant: rect. Mattijs Ploeger, rector oud-katholiek seminarie uit Alkmaar
	Veertigdagentijd
18 zondag	1^e zondag van de veertigdagentijd – <i>Invocabit</i> 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
25 zondag	2^e zondag van de veertigdagentijd – <i>Reminiscere</i> 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
3 zondag	3^e zondag van de veertigdagentijd – <i>Oculi</i> 10.00 uur eucharistieviering met de jaarlijkse gedachtenis voor <i>Bert Wirix-Speetjens</i> , bisschop van Haarlem celebrant: past. Robert Frede
10 zondag	4^e zondag van de veertigdagentijd – <i>Laetare</i> 10.00 uur eucharistieviering celebrant: rect. Mattijs Ploeger (Alkmaar)
17 zondag	5^e zondag van de veertigdagentijd – <i>Iudica</i> 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede

Goede Week

24 zondag	Palmzondag 10.00 uur eucharistieviering samen met de Anglican Parish Haarlem celebrant: past. Robert Frede
25 maandag	19.30 uur pontificale eucharistieviering met daarin de wijding van de H. Olieën voor het bisdom Haarlem celebrant: mgr. Dirk Jan Schoon, bisschop van Haarlem, geassisteerd door deken Robert Frede
28 donderdag	Witte Donderdag 19.30 uur eucharistieviering samen met de Anglican Parish Haarlem celebrant: past. Robert Frede
29 vrijdag	Goede Vrijdag 19.30 uur gebedsdienst celebrant: past. Robert Frede
30 zaterdag	Paaswake 21.00 uur Eucharistieviering samen met de parochiegemeenschap uit de Groenmarktkerk celebrant: past. Robert Frede
31 zondag	1^e zondag van Pasen – Resurrexi 10.00 uur pontificale eucharistieviering celebrant: mgr. Dirk Jan Schoon, bisschop van Haarlem en past. Robert Frede

April

7 zondag	2e zondag van Pasen – Quasimodo Geniti “Beloken Pasen” 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
14 zondag	3e zondag van Pasen – Jubilate 10.00 uur eucharistieviering celebrant: mgr. Dick Schoon
21 zondag	4e zondag van Pasen – Misericordia Domini “zondag van de Goede Herder” 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede